

УДК 658.62.018.2

Євгеній Олександрович ЦАРИННИЙ,

старший судовий експерт відділу товарознавчих

та гемологічних досліджень

Харківського науково-дослідного

експертно-криміналістичного центру МВС України;

Павло Павлович КАНІВЕЦЬ,

головний судовий експерт відділу товарознавчих

та гемологічних досліджень

Харківського науково-дослідного

експертно-криміналістичного центру МВС України

ПЕРЕВІРКА ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СУДОВОЇ ТОВАРОЗНАВЧОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

Актуальна проблема ринкової економіки – постійне підвищення вимог до якості продукції на рівні підприємств та на загальному державному рівні. Тому потреба контролювати оцінку якості є важливим етапом в її управлінні, а також науковим та практичним завданням, для цього досліджуються та розробляються методи з оцінювання якості.

У зв'язку з тим, що підприємства на сьогоднішній день мають змогу виготовляти свою продукцію за власними технічними умовами, які не є у відкритому доступі для пересічних споживачів, контролювати якість продукції стало майже неможливо у зв'язку з відсутністю загальних норм та вимог. Необхідно створити державні стандарти якості продукції, яких будуть дотримуватися абсолютно всі підприємства України.

Щоб вирішити проблему підвищеної якості до продукції треба чітко уявляти та розуміти сутність поняття «якість». Стандарт КО 8402-86 розділяє якість «як сукупність властивостей та характеристик продукції або послуги, які надають їм здатність задовольняти обумовлені або передбачувані потреби» [1].

При проведенні судової товарознавчої експертизи перевіряється дотримання правових норм, стандартів, договорів, технічних умов поставок та інших документів. Важливо брати до уваги те, що вищевказані вимоги мають бути зазначені при складанні контракту, нормативна документація вимагає виконання умов збереження навколишнього середовища. Якщо не дотримуватись більшості установлених вимог можливе притягнення до правової чи адміністративної відповідальності. «Передбачувані потреби повинні бути виявлені та визначені (результати маркетингових досліджень, нові

розробки, формування споживчого попиту тощо). Це можуть бути естетичні вимоги, відповідність продукції моді, вподобання споживачів, національні та культурні особливості» [2].

Міжнародний стандарт КО 9000:2000 розглядає якість, як «ступінь, з якою сукупність характеристик продукції, процесу або системи задовольняє потреби або очікування, які є встановленими, передбачуваними чи обов'язковими» [3].

Згідно стандарту ДСТУ КО 9000:2007 якість – «ступінь, до якого сукупність характеристик об'єкту задовольняє вимоги зацікавлених осіб» [3].

Ринкові відносини знаходяться в таких умовах, в яких якість певної продукції повинна задовольняти потреби споживача, котрі постійно досліджуються, займаючи центральне місце, адже неможливо дослідити якість продукції не беручи до уваги існуючі суспільні потреби, бо ці категорії тісно пов'язані одна з одною.

При проведенні судової товарознавчої експертизи необхідно виявити відповідність продукції визначеним нормам та вимогам законодавства України. Властивості продукції можуть характеризуватись різними показниками та поділятись на: показники призначення товару, показники надійності, показники технологічності, показники стандартизації й уніфікації, ергономічні показники, естетичні показники, показники транспортабельності, патентно-правові показники, екологічні показники, показники безпеки.

Вся продукція має володіти певним набором властивостей, які у сукупності визначаються показниками якості. Склавши кількісні характеристики властивостей продукції, отримаємо показники якості.

Будь-яка виготовлена продукція повинна задовольняти потреби споживачів щоб мати успіх та успішно конкурувати на ринку. Щоб це здійснити, розробляючи стандарти якості, з одного боку потрібно на державному рівні врахувати ринкові потреби, а з іншого це також й проблема виробника. Виготовлення продукції певної якості та кількості є основною вимогою задоволення потреб. Державне управління якістю продукції повинно взяти за основу перед прийняттям управлінських рішень, що потреби споживачів та вироблену продукцію потрібно розрізняти за рівнем якості.

Виготовлення якісної продукції безпосередньо залежить від потреб сьогодення, але виробник повинен усвідомлювати, що якість – динамічна складова, яка постійно змінюється залежно від часу, бо споживачі змінюють свої потреби, а саме, змінюється якість. Коли споживачі змінюють потреби, те, що колись вважалося якісним товаром, зараз вже не відповідає технічним нововведенням, які здатні ліпше задовольнити потреби.

Проаналізувавши методи та показники з оцінки якості, можемо сказати, що немає чітко вираженої концепції оцінки якості. Кожен виробник повинен самостійно контролювати якість своєї продукції, оскільки недоброякісна продукція обов'язково буде виявлена при проведенні судової експертизи.

Список бібліографічних посилань: 1. ИСО 8402:1994. Управление качеством и обеспечение качества // Библиотека нормативной документации : сайт. URL: <https://files.stroyinf.ru/Data1/5/5812/index.htm#i575683> (дата звернення: 01.10.2019). 2. Шаповал М. І. Менеджмент якості : підручник. Київ : Знання, 2006. 471 с. 3. ДСТУ 9000:2007. Системи управління якістю. Основні положення та словник термінів. Київ, 2008. 28 с.

Одержано 05.10.2019

УДК 343.98:343.326

Геннадій Олексійович ЧОРНИЙ,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри криміналістики

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ СЛІДЧИХ СИТУАЦІЙ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ТЕРОРИСТИЧНИХ АКТІВ

Слідчі ситуації, які виникають при розслідуванні терористичних актів обумовлені тим, що ст. 258 КК України передбачає дві форми терористичного акту: вчинення терористичного акту та погрози його вчинення. Таким чином всі слідчі ситуації можливо поділити на дві основні групи: *вчинення терористичного акту; висловлювання погроз щодо вчинення терористичного акту.*

До першої групи слідчих ситуацій необхідно віднести випадки застосування зброї, вибухів, підпалів, які створювали небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо такі дії були вчинені з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення або з метою впливу на прийняття рішень чи вчинення або невчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, службовими особами цих органів, об'єднаннями громадян, юридичними особами або привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терориста).